

Nr 389

Av herrar Tistad och Skårman, *angående tidpunkten för kommuns besvär över taxering till kommunal inkomstskatt.*

(Lika lydande med motion nr 490 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1968

Eskil Tistad (fp)

Bo Skårman (fp)

Nr 390

Av herr Tistad m. fl., *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 12, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 2 § 1 mom. förordningen den 24 maj 1957 (nr 209) om skatt på sprit och vin, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 472 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 12 föreslås en ytterligare differentiering av tobaksskatten på cigaretter genom införande av tre nya viktgrupper. Skatten på cigaretter av större format blir därigenom högre.

Enligt förslaget skall indelningen i skattegrupper bygga på cigaretternas bruttovikt med inräknande i förekommande fall av munstycke och filter. Genom införandet av nya skatteklasser för tyngre cigaretter kommer filtercigaretter i ett ogynnsamt skatteläge i förhållande till cigaretter av motsvarande storlek utan filter. Då filtercigaretterna ur hygienisk synpunkt är att föredraga, är en sådan anordning av beskattningen enligt vår mening olämplig. Vi föreslår därför att cigaretternas skattevikt skall beräknas efter nettovikten av ingående tobak.

I samband med den höjning av skatten på vissa tobaksvaror, som skedde i fjol, uttalade sig bevillningsutskottet i sitt av riksdagen godkända betänkande för en översyn av gällande bestämmelser i fråga om tobaksbeskattningen.

Kontrollstyrelsen, som på finansministerns uppdrag verkställt den begärda översynen, har föreslagit, att man i fråga om cigaretter skall övergå

från viktbeskattning till volymbeskattning med höjd skatt på cigaretter av större format och i princip oförändrad skatt på övriga cigaretter. Filter och viss s. k. fimplängd skulle inte ingå i den beskattningsbara volymen.

De flesta remissinstanser, som yttrat sig över förslaget, har bestämt avstyrkt övergång från vikt- till volymbeskattning. Finansministern har mot bakgrunden därav inte ansett sig f. n. böra föreslå någon principiell omläggning av den nuvarande tobaksbeskattningen. Däremot föreslår han införande av tre nya viktgrupper för tyngre cigaretter med en nedre viktgräns vid 1,20, 1,55 och 1,90 gram. Gruppindelningen baseras på cigaretternas bruttovikt.

Enligt vår mening bör beskattningen i princip avvägas så, att den drabbbar cigaretter med samma tobaksmängd lika. Filter och munstycken bör därför inte medräknas i den vikt som läggs till grund för skatten. Så sker visserligen enligt nuvarande bestämmelser, men då det nu bara finns två viktgrupper med gräns vid 0,85 gram är verkningarna i skattehänseende begränsade. Med de föreslagna fem skattegrupperna kommer filtercigaretterna över lag att diskrimineras. Detta kommer att motverka försäljningen av filtercigaretter. Dessas andel av cigarettkonsumtionen i Sverige har stadigt ökat och uppgår f. n. till 53 %. I åtskilliga andra länder, bl. a. Schweiz, Västtyskland och Finland, har emellertid filtercigaretterna en betydligt större andel av konsumtionen. Vid en skärpt beskattning av filtercigaretter kan man befara att deras konsumtionsandel i Sverige kommer att minska. Ur folkhälsosynpunkt är en sådan utveckling att beklaga.

Som tidigare framhållits bör vikten av ingående tobak i princip vara avgörande för cigaretternas indelning i viktgrupper. Cigarettpapperets vikt i förhållande till tobaksvikten varierar för olika cigarettmärken men ligger i allmänhet vid 4—6 %. Den nuvarande viktgränsen 0,85 gram avser för cigaretter utan filter vikten av en cigarett inklusive papperet. Skall hänsyn tagas endast till vikten av ingående tobak, bör ifrågasatt viktgräns sänkas till 0,80 gram. Intervallen mellan viktgrupperna, som i propositionen föreslås utgöra 0,35 gram, kan enligt vår mening sänkas till 0,30 gram. Gränserna mellan skattegrupperna skulle då komma att ligga vid 0,80, 1,10, 1,40 och 1,70 gram.

Den omläggning som vi här föreslagit torde inte komma att minska statens skatteintäkter. Om propositionens förslag går igenom, torde nämligen de större filtercigaretter, som skulle drabbas av en skattehöjning, bli osäljbara på den svenska marknaden och ersättas av filterlösa cigaretter i lägre skattegrupp.

Vid uttagande av schablontull för cigaretter kan en skattegruppering efter nettovikten förorsaka svårigheter i den mån importen avser märken som inte förekommer på den svenska marknaden. Vi föreslår därför att vikten av i varje cigarett ingående tobak vid uttagande av schablontull skall fastställas schablonmässigt genom att från cigarettens bruttovikt

drages 0,20 gram för cigarrett med filter eller munstycke och 0,05 gram för annan cigarrett.

Man kan ifrågasätta om man inte för ernående av större enkelhet skulle kunna slå samman de högsta viktgrupperna till en skattegrupp vid schablontulltaxeringen, men vi vill inte i detta sammanhang framföra något förslag därom.

Med återopande av vad i motionen anförts får vi hemställa,

dels att riksdagen måtte besluta

1. att skattegrupperna för cigarretter vid tobaksbeskattningen skall bestämmas på grundval av den i varje cigarrett ingående mängden tobak sålunda:

grupp	I	t. o. m.	0,80	gram
»	II	över 0,80 t. o. m.	1,10	gram
»	III	»	1,10	» 1,40 »
»	IV	»	1,40	» 1,70 »
»	V	»	1,70	gram

2. att samma indelning i viktgrupper skall gälla vid uttagande av schablontull; samt

3. att vikten av den i varje cigarrett ingående mängden tobak vid uttagande av schablontull skall anses vara lika med cigarrettens bruttovikt med avdrag av 0,20 gram för cigarrett med filter eller munstycke och 0,05 gram för annan cigarrett;

dels att bevillningsutskottet måtte utforma erforderlig författningstext.

Stockholm den 25 januari 1968

Eskil Tistad (fp)

Thure Dahlberg (s)

Sven E. Sundin (cp)

Paul Brundin (h)